

၁၀ နှစ်ပြည့်မှ
အပြန်အလှန်
ပထမအကြိမ်

ပလူင်ထက်မှ ကစားပွဲ

Chapter - 21

မျိုးဇော်ဝင်း (မြန်မာပြန်)

A GAME OF
THRONES

GEORGE R.R. MARTIN

အပိုင်း - (၂၁) -

အက်ဒ်ဒ်

အက်ဒ်ဒ်စတုဂံသည် ဘုရင့်ရဲတိုက်ကြီး၏ မြင့်မားလှသော ကြေးသွန်း
တံခါးများကို ဖြတ်ကျော်ဝင်ရောက်လာသည်။ ခရီးပန်းနေသဖြင့်
ဆာလောင်၍ စိတ်ဆတ်နေ၏။ အိပ်ဆောင်သို့ရောက်လျှင် ရေနွေးကန်ထဲ
စိမ်၍ ရေချိုးပြီး ကြက်ကင်တစ်ကောင် စားမည်၊ ငှက်မွေးအိပ်ရာပေါ်တွင်
ခြေပစ်လက်ပစ် အိပ်ပစ်မည်ဟု တွေးထားခဲ့သည်။ နက်ဒ် မြင်းပေါ်မှပင် မ
ဆင်းရသေးချေ။ ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲလ်က ဘုရင့်လက်ထောက်ကို
အရေးကြီးသည့် အစည်းအဝေးတစ်ခု တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားလိုက်
ကြောင်း လက်ထောက်လူငယ်တစ်ဦးက လာရောက်လျှောက်တင်သဖြင့် သူ
တွေးခဲ့သမျှ ရေစုန်မျှောလေသည်။ ဘုရင့်လက်ထောက် အဆင်ပြေမည်ဆို
လျှင် အစည်းအဝေးခန်းမသို့ ချက်ချင်းလာပေးရန် ပြောသည်။

"ကျုပ်အဆင်ပြေမှ ဆိုရင်တော့ မနက်ဖြန်မှ လာဖြစ်လိမ့်မယ်"

နက်ဒ်က မြင်းပေါ်မှဆင်းရင်း ပြောသည်။

ထိုလက်ထောက်လူငယ်သည် အလွန်အမင်း ခါးကိုညွတ်၍ အရိုအသေ
ပေးသည်။

"ဘုရင့်လက်ထောက် ပြောတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်မျိုး ပြန်လျှောက်တင်လို
က်ပါ့မယ်"

ထိုသို့ပြောလိုက်လျှင် အစည်းအဝေး စမတက်ရသေးခင် အတိုင်ပင်ခံများ

အား စော်ကားမိသလိုဖြစ်မည်။

"မပြောနဲ့။ မပြောနဲ့။ ငါသွားတွေ့လိုက်ပါ့မယ်။ သင့်တော်တဲ့ အဝတ်အစား လဲဖို့တော့ အချိန်ပေးဦး"

"အမိန့်တော်အတိုင်းပါ သခင်။ ဘုရင့်လက်ထောက် မျှော်စင်ပေါ်က လက်ထောက်ဟောင်း သခင်အာရင်ရဲ့ အိပ်ဆောင်ကို သခင့်အတွက် စီစဉ် ပေးထားပါတယ်။ သခင် ကျေနပ်မယ်ဆိုရင် သခင့်ပစ္စည်းတွေကို အိပ်ဆောင်မှာ နေရာချပေးပါမယ်"

ထိုလူငယ်က ဆိုသည်။

"အေး၊ ကျေးဇူးပဲ"

ဟု နက်ဒ် ပြော၍ မြင်းစီးလက်အိတ်ကို ချွတ်ကာ ခါးပတ်တွင် ချိတ်လိုက် သည်။ စတုရန်းအိမ်တော်မှ သူ့လူများသည်လည်း ဂိတ်တံခါးပေါက်သို့ ဆိုက်ရောက်လာကြပြီ။ နက်ဒ်သည် သူ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိ ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဗေယွန်ပူးလ်ကို မြင်၍ လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

"ဘုရင့်အတိုင်ပင်ခံ အဖွဲ့က ငါ့ကို အရေးတကြီး လိုအပ်နေပုံပဲ။ ငါ့သမီး တွေကို သူတို့အိပ်ဆောင် အသီးသီးမှာ နေရာချပေးလိုက်။ အာရ်ယာ အပြင် ထွက် မသွားအောင် ဂျီရီကို သေချာကြည့်ခိုင်းထား"

ပူးလ်က နက်ဒ်ကို ဦးညွှတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နက်ဒ်သည် လက်ထောက်လူငယ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

"ကျုပ်ရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို သယ်လာတဲ့လှည်းက အတော်ဝေးဝေးမှာ ကျန်နေခဲ့လို့ ကျုပ်အတွက် သင့်တော်တဲ့ အဝတ်အစား ပြင်ဆင်ပေးနိုင်မ လား"

"ရပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ပြင်ဆင်ပေးခွင့် ရတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်မိပါတယ်"

လက်ထောက်လူငယ်က ယဉ်ကျေးစွာ ပြန်ဖြေသည်။

နက်ဒ်သည် အရိုးထိအောင် နာကျင်ပြီး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသော်လည်း ငှားရမ်းထားသော ဝတ်စုံကို ဆင်မြန်းကာ သူ့ကို စောင့်ဆိုင်းနေသည့် အတိုင်ပင်ခံ အဖွဲ့ဝင်လေးဦးနှင့် တွေ့ဆုံရန် အစည်းအဝေး ခန်းမသို့ ထွက်လာလေ၏။ အစည်းအဝေး ခန်းမကြီးသည် အလွန် ခမ်းနားထည်ဝါ၏။ မိုင်ရစ်ချ်မြို့ထွက် ကောဇော အကောင်းစားကြီးကို ကြမ်းပြင်တွင် ခင်းထားသည်။ ဒဏ္ဍာရီလာ သားရဲတိရစ္ဆာန် အကောင်တစ်ရာခန့် ခုန်ပေါက် မြူးတူးနေပုံကို အရောင်တောက်တောက်များဖြင့် ထွင်းထုထားသည့် နွေဦးသမယ ကျွန်းမှ တန်ဖိုးကြီး ပန်းပုရုပ်ကို အခန်းထောင့် တစ်နေရာတွင် ချထားသည်။ နော်မိုစ်၊ ကိုဟော်နှင့် လိစ်မြို့များမှ ထွက်သော လက်ရာ မြောက် ကျောက်စိပန်းချီကားများကို နံရံများတစ်လျှောက် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ခန်းမ၏ တံခါးတစ်ဖက်တစ်ချပ်စီတွင် ဗလေရီယန် သံမဏိဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော လူခေါင်းနှင့် ခြင်္သေ့ကိုယ် ပေါင်းစပ်ထားသည့် ရုပ်တု တစ်ခုစီကို ချိတ်ဆွဲ အလှဆင်ထားသည်။ ထိုရုပ်တုများ၏ မျက်လုံးများသည် ပြောင်လက်အောင် တိုက်ချွတ်ထားသော စကျင်ကျောက်များပမာ ဝင်းလက်တောက်ပနေသည်။

နက်ဒ်တစ်ယောက် အစည်းအဝေး ခန်းမသို့ ဝင်ဝင်ချင်း သူမနှစ်မြို့ဆုံး မိန်းမစိုးကြီး သခင်ဗေးရီးစ်သည် သူ့အနားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရွန်းရွန်းဝေအောင် ပြောသည်။

"သခင်စတုရ်၊ ဘုရင့်လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ စိတ်မချမ်းသာ မှုတွေအတွက် ကျွန်တော်မျိုး အလွန်ပူဆွေးသောက ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းသားလေး ဂျော့ဖရေး အမြန်ဆုံး သက်သာလာစေဖို့ ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး ဆုတောင်းခဲ့သေးတယ်"

ဗေးရီးစ်သည် နက်ဒ်၏ အင်္ကျီလက်ကို ထိကိုင်လိုက်ရာ ပေါင်ဒါမှုန့်များ ကပ်ပေသွားသည်။ ထိုပေါင်ဒါအနံ့သည် အသုဘပန်းကဲ့သို့ ရွံစရာကောင်း သလို မွှေးလည်းမွှေးသည်။

"အသင့်ဆုတောင်း ပြည့်ဟန်တူပါတယ်"

နက်ဒ်သည် အေးစက်စက် ဖြေလိုက်၏။ သို့သော် ယဉ်ကျေးပျူငှာသော အမူအရာနှင့် ဖြစ်သည်။

"မင်းသား ဂျော့ဖရေးက တစ်နေ့တခြား ပိုသက်သာလာတယ်"

ထို့နောက် မိန်းမစိုးကြီး ဆုပ်ကိုင်ထားသောလက်မှ ရုန်းထွက်၍ ခန်းမ တစ်ဖက်တွင် ရပ်နေသော ရန်လေထံသို့ လျှောက်သွားသည်။ ရန်လေအနား သို့ ကပ်၍ တီးတိုးပြောနေသော အရပ်ပုပုနှင့် လူသည် လက်သန်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ ရောဘတ် သရဖူဆောင်းချိန်တွင် ရန်လေသည် အသက်ရှစ်နှစ် သာ ရှိသေးသည်။ သို့သော် အထွားမြန်ပြီး ရောဘတ်ငယ်စဉ်ကနှင့် အတော် တူသဖြင့် နက်ဒ်သည် ရန်လေကိုမြင်တိုင်း ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွား သည်။ သူ့ကိုမြင်တိုင်း ထရိုင်ဒန်တိုက်ပွဲတွင် အောင်ပွဲခံနေသော ရောဘတ် ကိုယ်တိုင် သူ့အရှေ့ ရောက်နေသလို ခံစားရ၏။

"ဘေးကင်းကင်းနဲ့ ခရီးက ရောက်လာပြီထင်တယ် သခင်စတုခ်"

ရန်လေက ပြောသည်။

"အသင်လည်း လမ်းခရီးတစ်လျှောက် အဆင်ချောမယ့်ပုံပဲ"

နက်ဒ် ပြန်ဖြေသည်။

"ဒါနဲ့ စိတ်မရှိနဲ့ကွာ။ တစ်ခါတလေ အသင့်ကိုမြင်ရင် အသင့်အစ်ကို ရော ဘတ်ကို မြင်ရသလိုပဲနော်"

"ကျွန်တော်က သူ့ကို မမှီနိုင်တဲ့ စိတ်ပျက်စရာ ပုံစံတူပါ"

ရန်လေက ပခုံးတွန့်၍ ပြောသည်။

"ဒါပေမဲ့ ဝတ်ပုံဆင်ပုံမှာတော့ ရန်လေက ဘုရင်ကြီးထက်ကို အပုံကြီးသာ တယ်"

လက်သန်းက နောက်တောက်တောက် ဝင်ပြောသည်။

"ရဲတိုက်နီကြီးထဲက ကောင်မလေးတွေ တစ်ဝက်လောက်ထက်ကို သူက အဝတ်အစားမှာ ပိုက်ဆံ အတော်သုံးတယ်"

ထိုစကားက အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သခင်ရန်လေသည် ဒရယ်ဖို ဆယ့်နှစ် ကောင် ရွှေချည်ထိုးထားသော အစိမ်းရင့်ရောင် ချည်ကတ္တီပါ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ပုခုံးတစ်ဖက်ထက်တွင် ရွှေချည် ဖြင့် ရက်လုပ်ထားသော မာဖလာကဲ့သို့ ပိတ်စရည်ကို မြကျောက်ရင်ထိုးဖြင့် ခိုင်မြဲအောင်ချိတ်ထားပြီး ကျောဘက်သို့ ချထားသည်။

"ဒီထက်ဆိုးတာတွေ ရှိပါသေးတယ်။ ဥပမာ ပြောရရင် အသင့်လို ပုံစံတစ် မျိုးတည်း အမြဲ ဝတ်တာမျိုးပေါ့"

ရန်လေက ပြောသည်။

လက်သန်းက ရန်လေ၏ လှောင်ပြောင်သရော်မှုကို လျစ်လျူရှုလိုက် သည်။ နက်ဒ်ကိုကြည့်၍ အနည်းငယ် မောက်မာသည့် အပြုံးမျိုးဖြင့် ပြုံး ပြသည်။

"ခုလို ဆုံတွေ့ရဖို့ ဟိုးအရင်ကတည်းက မျှော်လင့်ခဲ့တာ။ သခင်မ ကတ် တလင်းက ကျုပ်အကြောင်းတွေ ပြောပြဖူးမှာ သေချာပါတယ်"

"ဟုတ်တယ်။ သူပြောပြဖူးတယ်"

နက်ဒ်က အေးစက်စက် ဆိုလိုက်၏။ လက်သန်း၏ ရိုးသားမှုမရှိသော စိတ်ကြီးဝင်နေသည့် အပြောအဆိုကြောင့် နက်ဒ် စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်

မိလေ၏။

"ကျုပ်အစ်ကို ဘရန်ဒန်နဲ့လည်း ခင်ဗျား သိမယ်ထင်ပါတယ်"

ရန်လေဘာရာသီယွန်က ရယ်လိုက်သည်။ ဗေးရီးစ်ကတော့ စပ်စုချင်စိတ် ဖြင့် အနားတိုးလာ၍ နားစွင့်နေသည်။

"ကောင်းကောင်းသိပါတယ်"

လက်သန်းက ဖြေသည်။

"ဘရန်ဒန်ရော သခင်ကို ကျုပ်အကြောင်းတွေ ပြောပြဖူးလား"

"မကြာခဏော ပြာပါတယ်။ ဒေါသမီးလျှံ တညံ့ညံ့နဲ့ပေါ့"

ဟု နက်ဒ် ပြန်ဖြေသည်။ နက်ဒ်သည် ထိုအကြောင်းကို မြန်မြန်ဆန်ဆန် လက်စဖြတ်ချင်လှပြီ။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားစစ်ထိုး ရခြင်းကို နည်းနည်း မှု စိတ်မရှည်ပေ။

"စတုဂ်တွေက မီးနဲ့ မတည့်ဘူးထင်တယ်။ စတုဂ်တွေက ရေခဲနဲ့ ထု ဆစ်ထားတာမို့ တောင်ပိုင်းက အပူရှိန်ကြောင့် ခဏလေးနဲ့ အရည်ပျော် သွား ကြတယ်လို့ တောင်ပိုင်းသားတွေ ပြောစမှတ် ပြုကြတယ်နော်"

လက်သန်းက ဆိုသည်။

"ကျုပ်ကတော့ နှစ်တော်တော်နဲ့ အရည်ပျော်ဖို့ မလွယ်ဘူး သခင်ဘေးလ စ်ရဲ့။ အသင် စောင့်ကြည့်နိုင်ပါတယ်"

ထို့နောက် နက်ဒ်က ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲလ် ထိုင်နေသည့် စားပွဲဆီသို့ လျှောက်သွား၍ နှုတ်ခွန်းဆက်သလေသည်။

"ကျန်းကျန်းမာမာရှိရဲ့လား မေစတာပိုင်ဆဲလ်"

စားပွဲအဆုံးနားရှိ ခုံမြင့်တစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ဂရန်းမေစတာက နက်ဒ်အား ညင်သာစွာ ပြုံးပြလိုက်သည်။

"ကျုပ်လိုအဘိုးကြီး တစ်ယောက်အတွက်တော့ ကျန်းမာတာထက် ပိုပါတယ် သခင်စတုရံ။ ဒါပေမဲ့ အရင်ကလိုတော့ အပင်ပန်း မခံနိုင်တော့ဘူး"

ဂရုန်းမေစတာပိုင်ဆဲလ်က ပြန်ဖြေသည်။ မေစတာပိုင်ဆဲလ်၏ မျက်နှာသည် ကြင်နာတတ်ဟန်ရှိသည်။ ဆံနွယ်များက ဖွေးဖွေးဖြူနေပြီး နဖူးက ပြောင်နေသည်။ သူ၏ သတ္တုကွင်းစက် ဆွဲကြိုးသည် ဝင်းတားဖဲလ်မှ မေစတာလူဝင်၏ ကြိုးပမာ ရှင်းလင်းမှုမရှိပေ။ ကွင်းဆက်ပေါင်း နှစ်ဆယ့်လေးခု ရှိသဖြင့် လေးလံမည်ဟု ထင်ရသည်။ ထိုဆွဲကြိုးကြီးသည် သူ၏လည်တိုင်မှ ရင်ဘက်တစ်ခုလုံးကို ဖုံးအုပ်နေသည်။ သံနက်၊ ရွှေနီ၊ တောက်ပသော ကြေးနီ၊ ဖျော့တော့တော့ ခဲသတ္တု၊ သံမဏိ၊ သံဖြူ၊ ငွေဖြူ၊ ကြေးဝါ၊ ခဲမဖြူ၊ ပလက်တီနမ်သတ္တု စသော အမျိုးအစား မတူညီသည့် သတ္တုများဖြင့် ကွင်းစက် တစ်ခုချင်းဆီကို ပြုလုပ်ထားသည်။ ဂေါ်မုတ်နီကျောက်၊ ခရမ်းရောင် သီဟိုဠ်နီလာကျောက်နှင့် မဟူရာ ပုလဲနက်တို့ကို ဆွဲကြိုးကြီးပေါ်တွင် အလှဆင်ထားပြီး မြကျောက်နှင့် ပတ္တမြားများကို ဟိုနေရာနည်းနည်း သည်နေရာနည်းနည်း ရောစပ်၍ အလှဆင်ထားသည်။

"ကဲ ... အစည်းအဝေး စကြရင်ကောင်းမယ်"

မေစတာပိုင်ဆဲလ်သည် သူ၏ ကျယ်ပြန့်သော ဝမ်းဗိုက်ပေါ် လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်တင်ထား၍ ပြောသည်။

"ဒီထက်ကြာကြာ ထပ်စောင့်ရင်တော့ ကျုပ်အိပ်ပျော်သွားမှာ စိုးရတယ်ဗျာ"

"မေစတာရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်းပဲ စကြတာပေါ့"

နက်ဒ်က ပြောသည်။ စားပွဲထိပ်ရှိ ဘုရင်ကြီး၏ ထိုင်ခုံနေရာက လစ်လပ်နေသည်။ ထိုထိုင်ခုံ၏ ကျောမှိုနေရာတွင် ဘာရာသီယွန်အိမ်တော် အမှတ်

တံဆိပ်ဖြစ်သော သရဖူဆောင်း ဒရယ်ဖိုပုံအား ရွှေချည်ဖြင့် ရက်လုပ် ထားသည်။ နက်ဒ်သည် ဘုရင့်ညာလက်ရုံး ဖြစ်သဖြင့် ဘုရင့်ထိုင်ခုံ၏ လက်ယာဘက်ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"အခုလို စောင့်ရအောင်လုပ်မိတာ အားနာပါတယ် သခင်တို့"

"သခင်စတုဂံက ဘုရင်ကြီးရဲ့ လက်ထောက်တော်ပါ"

ဗေးရီးစ်က အမွန်းတင်၍ ပြောသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးတို့က သခင်အမိန့်တော်ကို ထမ်းရွက်ဖို့ စောင့်ဆိုင်းလျက် ပါ"

အခြားလူများသည်လည်း အသီးသီး နေရာယူကြသည်။ သူသည် ဤ နေရာ၊ ဤခန်းမ၊ ဤလူများနှင့် မည်သို့မျှ မအပ်စပ်ဘူးဟူသည့် အတွေး သည် နက်ဒ်အား ပြင်းပြင်းထန်ထန် လှုပ်ခတ်သွားစေ၏။ ဝင်းတားဖဲလ် မြေအောက်သီချိုင်းဂူထဲတွင် ရောဘတ်ပြောခဲ့သည့် စကားများကို ပြန်ကြား ယောင်မိသည်။

"ငါ့အနားမှာ မျက်နှာချိုသွေးတဲ့ ကောင်တွေနဲ့ သောက်ရူးတွေပဲ ရှိတယ်"

မည်သူက မျက်နှာချိုသွေးသူ၊ မည်သူက သောက်ရူးဖြစ်မည်နည်းဟု နက် ဒ်သည် စားပွဲတွင် ထိုင်နေသော သူများကိုကြည့်၍ တွေးမိသည်။ သူ၏စိတ် ထဲတွင် ဘယ်သူက ဘယ်လိုဆိုတာကို သိနေသလို ဖြစ်နေ၏။

"ကျုပ်တို့ငါးယောက်ပဲ ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား"

နက်ဒ်က ထောက်ပြသည်။

"ဘုရင်ကြီး မြောက်ပိုင်းကို ခရီးစထွက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ သခင်စတုဂံ နစ်က ဒရာဂွန်စတုဂံကို ပြောင်းရွှေ့သွားတယ် သခင်စတုဂံ။ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ရဲရင်တဲ့ ဆာဘာရစ်စတန်ကတော့ ဘုရင့်ကိုယ်ရံတော် တပ်ဖွဲ့ရဲ့ တပ်မှူး

ကြီးဖြစ်တဲ့အတွက် အခုအချိန် ဘုရင်ကြီးရဲ့ နံဘေးမှာ လိုက်ပါစောင့်ရှောက် နေမယ်ဆိုတာ ယုံမှားဖွယ်မရှိဘူး"

ဗေးရီးစ်က ဆိုသည်။

"ကျုပ်တို့ ဆာဘာရစ်စတန်နဲ့ ဘုရင်ကြီးကို စောင့်လိုက်တာ ပိုကောင်း မယ်ထင်တယ်"

နက်ဒ်က အကြံပေးသည်။

ရန်လေဘာရာသီယွန်က ရယ်လိုက်သည်။

"အစ်ကိုတော်ကို စောင့်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီထိုင်ခုံတွေပေါ်မှာ အရိုး ဆွေးသွားလိမ့်မယ်"

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ရဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့ ဘုရင်ကြီးရောဘတ်က တာဝန် ဝတ္တရားတွေ အင်မတန် များပြားလေတော့ သူ့တာဝန်တွေပေါ်အောင် သေး မွားတဲ့ ကိစ္စတချို့ကို ကျွန်တော်တို့လက်ထဲ အပ်ထားတယ်လေ"

သခင်ဗေးရီးစ်က ဆိုသည်။

"သခင်ဗေးရီးစ်ဆိုလိုတဲ့ ကိစ္စသေးသေးလေးတွေ ဆိုတာ တိုင်းပြည်ရဲ့ စီးပွားရေး၊ စိုက်ပျိုးရေးနဲ့ တရားစီရင်ရေးတွေကို ပြောတာပါ။ အဲဒီကိစ္စ တွေကို အစ်ကိုတော်က တော်တော်ငြီးငွေ့တယ်လေ။ အဲဒီတော့ တိုင်းပြည် ကြီးကို အုပ်ချုပ်ရတာ ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ပေါ့ဗျာ။ တစ်ခါတလေ သူ အမိန့်ပေးတာမျိုးတော့ ရှိတတ်ပါတယ်"

သခင်ရန်လေက ပြောသည်။ ထို့နောက် သူ့ဝတ်ရုံအတွင်းမှ စာလိပ်တစ် လိပ်ကို ထုတ်၍ စားပွဲပေါ် တင်လိုက်သည်။

"ဒီမနက်ပဲ ဘုရင်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို မေစတာပိုင်ဆဲလ်ဆီ မြန်မြန်သွား ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။ အရေးပေါ်ဆောင်ရွက်စရာ ကိစ္စတစ်ခုခု ရှိနေ

တယ်ထင်ပါရဲ့"

လက်သန်းက ပြုံး၍ နက်ဒ်အား စာလိပ်ကမ်းလိုက်သည်။ စာလိပ်ကို တော်ဝင်တံဆိပ်ဖြင့် ချိတ်ပိတ်ထားသည်။ နက်ဒ်သည် ချိတ်ပိတ်ထားသော တော်ဝင်တံဆိပ်ကို လက်မဖြင့် ဖျက်လိုက်ပြီး စာလိပ်ကို ဖြည့်လိုက်သည်။ စာလိပ်ကို ဖတ်ကြည့်ပြီး မယုံနိုင်လောက်အောင် အံ့ဩသွား၏။

"ရောဘတ်ရဲ့ မိုက်မဲမှုတွေက အတောမသတ် နိုင်သေးပါလား"

ထို့အပြင် သူ့အမည်ဖြင့် ခေါင်းစဉ်တပ်ထားခြင်းကြောင့် နက်ဒ်က အနာပေါ်တုတ်ကျသည့်ပမာ အတော်ခံပြင်းသွားသည်။

"နတ်ဘုရားတွေ မစတော်မူပါဦး"

ဟု ရေရွတ်မိ၏။

"သခင်အက်ဒ်ဒ် ပြောချင်တာက ..."

သခင်ရန်လေက အစချည်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးက သခင်အက်ဒ်ဒ်ကို ဘုရင့်လက်ထောက် ခန့်အပ်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စီးချင်းထိုးပြိုင်ပွဲ ကျင်းပဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်တာ မဟုတ်လား"

"အောင်နိုင်သူတွေအတွက် ဆုကြေးငွေက ဘယ်လောက်တဲ့လဲ"

လက်သန်းက ညင်သာစွာ မေးသည်။

နက်ဒ်သည် စာလိပ်ကိုကြည့်၍ ဖတ်ပြသည်။

"တစ်ဦးချင်း စီးချင်းထိုးပွဲအတွက် ပထမဆု နဂါးရွှေဒင်္ဂါး လေးသောင်း၊ ဒုတိယဆု နဂါးရွှေဒင်္ဂါး နှစ်သောင်း၊ အဖွဲ့လိုက် စီးချင်းထိုးပွဲရဲ့ အောင်နိုင်သူအတွက် နှစ်သောင်း၊ မြားပစ် အနိုင်ရသူအတွက် တစ်သောင်း"

"ဒါဆိုရင် စုစုပေါင်း ရွှေဒင်္ဂါးကိုးသောင်း"

လက်သန်းက သက်ပြင်းချ၍ ပြောသည်။

"ပြီးတော့ အထွေထွေ ကုန်ကျစရိတ်တွေလည်း ရှိသေးတယ်။ ဘုရင်ကြီးက စားတော်ပွဲကိုလည်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လုပ်ဦးမှာ။ အဲဒီအတွက် စားဖိုမှူးတွေ၊ လက်သမားတွေ၊ အစေခံ ကောင်မလေးတွေ၊ အဆိုတော်တွေ၊ ဆပ်ကပ်သမားတွေ၊ လူပြက်အရူးတွေကို ငှားရဦးမယ်"

"လူပြက် အရူးတွေကတော့ ဒီမှာအများကြီး ရှိပါရဲ့"

သခင်ရန်လေက ပြောသည်။

"ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ငွေတွေနဲ့ ကာမိရဲ့လား"

ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲလ်က လက်သန်းကို ကြည့်၍ မေးသည်။

"ဘယ်ဘဏ္ဍာတိုက်လဲဗျ"

လက်သန်းက ပါးစပ်ကိုတွန့်၍ ပြောသည်။

"မေစတာကြီးကတော့ နောက်ပြီဗျာ။ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်အနည်းငယ်ကပဲ ဘဏ္ဍာတိုက်ကြီး ပြောင်သလင်းခါသွားတာ မေစတာကြီး အသိပါပဲ။ ကျုပ်တို့ ငွေထပ်ချေးရဦးမယ်။ သေချာပါတယ်။ လန်နစ်စတာတွေဆီမှာ အကြွေးထပ်တင်တော့မယ်။ သခင်တိုင်ဝင်းဆီမှာ လောလောဆယ် နဂါးရွှေဒင်္ဂါးသုံးသန်း အကြွေးတင်နေတာပဲ။ နောက်ထပ်တစ်သိန်းလောက် ထပ်ချေးတာ ပြဿနာ သိပ်မရှိပါဘူး"

နက်ဒ်တစ်ယောက် ကြက်သေသေသွားသည်။

"ဆိုလိုတာ ဒီသရဖူက ကြွေးမြီသုံးသန်း တင်နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား"

"မကသေးဘူး သခင်စတုရံ။ သရဖူက ကြွေးမြီခြောက်သန်း တင်နေတာ။ လန်နစ်စတာတွေဆီက အများဆုံး ချေးခဲ့ရပြီး သခင်တိုင်ရဲလ်၊ ဘရာဗွီစ်က သံဘဏ်နဲ့ တိုင်ရီရီ ကုန်သည်အချို့ထံကလည်း ချေးထားရသေး"

တယ်။ အဆိုးဆုံးကတော့ ဘုန်းတော်ကြီးဆီက ချေးရတာပဲဗျာ။ သူ့ဆီက ချေးရတာထက် ဒွန်းက ငါးစိမ်းသည်မဆီက ချေးရတာ ပိုလွယ်သေးတယ်" နက်ဒ်သည် အလွန်တရာ အံ့ဩမှင်သက်သွားသည်။

"အေးရိမ်းတာဂေးရီးယန်းထားခဲ့တဲ့ ရတနာတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ။ ဒီလို အခြေအနေအထိ ရောက်သွားအောင် အသင်တို့က ဘာလို့ လက်ပိုက်ကြည့်နေကြတာလဲ"

လက်သန်းက ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

"ဘဏ္ဍာရေးမှူးက ငွေရှာပေးတယ်။ ဘုရင်ကြီးနဲ့ သူ့လက်ထောက်က ထိုင်ဖြုန်းပစ်တယ်"

"ရွန်အာရင်က ရောဘတ်ကို တိုင်းပြည်တစ်ခွင် လှည့်လည်တောင်းရမ်း ရအောင် လုပ်မယ်ဆိုတာကို ကျုပ်တော့ မယုံဘူး"

နက်ဒ်က ဒေါသတကြီး ပြောသည်။

ဂရန်းမေစတာသည် သူ၏ဦးခေါင်းကို ခါရမ်းလိုက်သည်။ သူ၏လည်ပင်း တွင် ဆွဲထားသော သတ္တုကွင်းဆက် သံကြိုးများမှ တချင်ချင် အသံထွက်လာသည်။

"သခင်အာရင်က ချင့်ချိန်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ ပညာရှိတစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်ကြီးက သူပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေကို အမြဲတစေ လက်ခံလေ့ မရှိဘူး သခင်စတုန်"

"ကျွန်တော့်အစ်ကိုတော်က စီးချင်းထိုးပြိုင်ပွဲတွေ၊ စားပွဲသောက်ပွဲတွေ ကျင်းပရတာကို အတော်ခုံမင်တယ်လေ"

ရန်လေက ပြောသည်။

"ပြီးတော့ ပြောသေးတယ်။ ငွေရေးကြေးရေးတွေကို သူ့အင်မတန်

စိတ်ပျက်တယ်တဲ့"

"ကျုပ်ဘုရင်ကြီးနဲ့ စကားပြောကြည့်ဦးမယ်။ ဒီပြိုင်ပွဲကြီးရဲ့ ကုန်ကျစရိတ်
တွေက ဖြုန်းတီးမှုသက်သက်ပဲ။ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည် အခြေအနေအရ ဒီ
ကုန်ကျစရိတ်ကို ကျခံဖို့ရာ မတတ်နိုင်ဘူး"

နက်ဒ်က ဆိုသည်။